

3385. Den Beh. af Lovf. om Rette. t.

Schlepperegg: Det er ganske naturligt, at den høitærede Minister, der har at gjøre med saa mange Tilfælde af den Slags, jeg før omtalte, og til hvem der kommer saa mange Deputationer i Anledning af saadanne Tilfælde, ikke saa godt kan huske, hvad der er foregaaet ved en enkelt Leilighed, som den kan huske det, for hvem en saadan enkelt Leilighed er enestaaende. Jeg kan huske Alt, hvad der er sket ved den af mig antydede Leilighed, og jeg skal gjentage det her. Det vil deraf fremgaa, at den høitærede Ministers Beretning ikke var ganske korrekt. Der kom en Deputation til mig og sagde mig, i hvilken Anledning den var kommen her til Byen, nemlig for at indbringe en Bepværing over Stedets Præst. De bade mig om at tage mig af Sagen, men jeg svarede dertil, at det kunde jeg ikke indlade mig paa. Jeg vilde imidlertid, hvis de ønskede det, skaffe dem en privat Audients paa en Dag, hvor Ministeren ellers ikke gav Audients, idet jeg vidste, at de gjerne vilde ende Sagen hurtig. De gjorde mig derpaa bekendt med Indholdet af deres Andragende og viste mig navnlig, at Biskoppen og Provsten havde paategnet, at deres Præst var en Umulighed. Dette har Biskoppen virkelig paategnet, og han har aldrig negtet det i den Tid, han levede — thi han er nu død — og denne Paategning var gjort 2 Aar, før Deputationens Andragende for anden Gang blev indleveret. Vi gif da op til Ministeren for at faae Audients, men før vi gif ind, bad Deputationen mig, om jeg vilde gaa ind i Forveien og i Korshed forklare Ministeren Indholdet af Klagen. Dette gjorde jeg. Jeg indlod mig ikke paa Vidtlostigheder, men sagde: Her er Underkrifter fra Biskoppen og Provsten. Saaledes var Tingens Gang. Men der stod rigtigt nok Noget i Bepværingen, som var af en mindre heldig Natur, og som det forundrede mig at se underkrevet af Biskoppen og Provsten. Det var, at da vedkommende Præst var en Umulighed i det Sogn, hvori han var, ønskede man, at han maatte blive

Kirkernes Benytt. i Folkefiken. 3386

forflyttet til et andet Sogn. Jeg veed ikke om den høitærede Minister husker dette, men jeg husker det, og jeg husker ogsaa, at den høitærede Minister sagde: Nei, er han en Umulighed der, hvor han er, saa er han en Umulighed paa ethvert Sted, og derfor sagde Ministeren ogsaa til Deputationen, da den kom ind: Tag I ganske rolig hjem, det skal ikke vare uden en ganske kort Tid, før han skal faae Tilhold om at søge sin Afsked. Saaledes forholder Sagen sig, og jeg kan godt huske det, thi jeg har ikke været med ved en saadan Leilighed tidligere, og det indprenter sig temmelig nøiagtig, hvad der foregaaer ved en saadan enkelt Leilighed.

Formanden: Jeg har ikke villet afbryde det ærede Medlem, men forøvrigt høre Enhedehederne ved et saadant enkelt Tilfælde selvfølgelig ikke egentlig ind under Forhandlingerne om Sagen.

Det ærede Medlem for Odense Amts Ade Valgtreds har Ordet for en kort Bemærkning.

H. C. D. Müller: Jeg skal overfor det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgtreds (Hoyer Møller) endnu kun bemærke, at naar det er et saa abstrakt Tilfælde, at det end ikke kan betros til Noget under fire Dine, saa kan man gjerne anse det for uanvendeligt som et fattigt Tilfælde, som man kan paabetaabe sig; den Egn maa ligge meget langt borte og meget affides, naar der maaste ikke er Gien i det hele Thing, hvem dette Tilfælde er bekendt, og det ligger derfor nær at antage, at det ærede Medlem er blevet forledet til at tro paa en Historie, som ved at gaa videre og videre er voxet, forudsat at det ærede Medlem ikke personlig har kunnet overbevise sig om dens Rigtighed. Det vil ved nærmere Undersøgelse maaste her gaa, som jeg har set i et lignende Tilfælde. Det hed sig længe, at der skulde være saa ganske uhyre mange Sognebaandsløbere her i Kjøben-